

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság (Republikken Ungarn) den 23. marts 2011 — Péter Dávid mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sag C-142/11)

(2011/C 179/17)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Péter Dávid

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal ordningen vedrørende fradrag for merværdiafgift i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF⁽²⁾ af 20. december 2001 (herefter »sjette direktiv«), eller i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽³⁾, som fandt anvendelse i 2007, fortolkes således, at afgiftsmyndigheden — idet den lægger et objektivt ansvar til grund — kan begrænse eller helt afstå fra at anvende den fradragret, som den afgiftspligtige gør krav på, hvis udstederen af fakturaen ikke kan godtgøre, at anvendelsen af de øvrige underentreprenører skete i overensstemmelse med loven?
- 2) Dersom afgiftsmyndigheden ikke bestrider, at den økonomiske transaktion, som fremgår af fakturaen, reelt har fundet sted, og at fakturaen opfylder de formelle krav, der er fastsat i loven, kan afgiftsmyndigheden da lovligt nægte at tilbagebetale momsens i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastlægge identiteten af de øvrige underentreprenører, der er blevet anvendt af udstederen af fakturaen, eller underentreprenørernes udstedelse af fakturaer ikke opfylder de bestemmelser, som finder anvendelse?
- 3) Har en afgiftsmyndighed, som under omstændigheder som dem, der er beskrevet i det andet spørgsmål, nægter at anvende retten til fradrag, pligt til under den administrative procedure at godtgøre, at den afgiftspligtige, som har ret til

fradrag, vidste, at de virksomheder, som ligger bag ved den afgiftspligtige i kæden af underentreprenører, har handlet ulovligt, eventuelt med henblik på afgiftsunddragelse, eller at den afgiftspligtige handlede i forening med disse?

- (¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).
- (²) Rådets direktiv 2001/115/EF af 20.12.2001 om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på forenkling, modernisering og harmonisering af kravene til fakturering med hensyn til merværdiafgift (EFT L 15, s. 24).
- (³) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te 's-Gravenhage (Nederlandene) den 28. marts 2011 — Leno Merken BV mod Hagelkruis Beheer BV

(Sag C-149/11)

(2011/C 179/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leno Merken BV

Sagsøgt: Hagelkruis Beheer BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker⁽¹⁾ fortolkes således, at det for reel brug inden for Fællesskabet er tilstrækkeligt, at et EF-varemærke bruges inden for en enkelt medlemsstat, forudsat at denne brug, hvis der var tale om et nationalt mærke, ville blive betragtet som reel i denne medlemsstat (jf. Rådets og Kommissionens fælles erklæring nr. 10 til artikel 15 i forordning (EF) nr. 40/94⁽²⁾ af 20.12.1993 og KHIM's Opposition Guidelines)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan den ovenfor beskrevne brug inden for en enkelt medlemsstat aldrig betragtes som en reel brug inden for Fællesskabet i den betydning, der forudsættes i artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009?